

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET

EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

af 9. marts 1994

vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv

(94/262/EKSF, EF, Euratom)

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, særlig artikel 138 E, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 20 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til udtalelse fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets godkendelse, og

ud fra følgende betragtninger :

Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv bør fastsættes under overholdelse af bestemmelserne i traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber ;

det må fastlægges, under hvilke betingelser der kan indgives klage til ombudsmanden, og hvorledes ombudsmandens hverv skal afgrænses i forhold til procedurerne omkring søgsmål og rekurs ;

ombudsmanden, som tillige kan handle på eget initiativ, skal have adgang til alle de elementer, der er nødvendige for udøvelsen af hans hverv ; med henblik herpå er Fællesskabets institutioner og organer forpligtet til på anmodning at give ombudsmanden de oplysninger, han udbeger sig, medmindre de kan påberåbe sig en behørigt begrundet tavshedspligt, og uden at dette i øvrigt berører ombudsmandens pligt til ikke at videregive oplysning-

erne ; medlemsstaternes myndigheder er forpligtet til at give ombudsmanden alle de nødvendige oplysninger, medmindre disse er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives ; får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, som det tilkommer at tage de nødvendige initiativer ;

der må fastlægges procedurer for det videre forløb, når resultaterne af ombudsmandens undersøgelser viser, at der foreligger fejl eller forsømmelser ; det bør ligeledes fastsættes, at ombudsmanden ved slutningen af hver årlig session forelægger Europa-Parlamentet en samlet rapport ;

ombudsmanden og hans personale skal udvise diskretion for så vidt angår de oplysninger, de har fået kendskab til under udøvelsen af deres hverv ; til gengæld skal ombudsmanden underrette de kompetente myndigheder om forhold, der efter hans opfattelse falder ind under straffetretten, og som han måtte få kendskab til i forbindelse med en undersøgelse ;

ombudsmanden bør have mulighed for at samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området ;

i begyndelsen af hver valgperiode og for hele valgperioden udnævner Europa-Parlamentet en person, der er borger i Unionen og som kan bevise, at han er uafhængig og besidder de fornødne kvalifikationer, til ombudsmand ;

det må fastsættes, under hvilke betingelser ombudsmandens hverv ophører ;

ombudsmanden må varetage sit hverv i fuldkommen uafhængighed, hvilket han ved sin tiltrædelse skal afgive højtidelig forsikring om over for De Europæiske Fællesskabers Domstol; der bør fastsættes bestemmelser om visse aktiviteter uforenelighed med hvervet som ombudsmand og om det vederlag samt de privilegier og immuniteter, der bliver ombudsmanden til del;

der bør fastsættes bestemmelser om tjenestemænd og andre ansatte i det sekretariat, der skal bistå ombudsmanden, og om ombudsmandens budget; ombudsmandens hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted;

det tilkommer ombudsmanden at fastlægge gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse; der bør endvidere fastsættes visse overgangsbestemmelser for den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv fastsættes i denne afgørelse i henhold til artikel 138 E, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 20 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 107 D, stk. 4, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
2. Ombudsmanden udøver sit hverv under overholdelse af de beføjelser, som traktaterne tillægger Fællesskabets institutioner og organer.
3. Ombudsmanden kan ikke gribe ind i en sag, der er anlagt ved en domstol, eller anfægte, at en retsafgørelse er begrundet.

Artikel 2

1. Ombudsmanden skal inden for rammerne af ovennævnte traktater og på de deri fastsatte betingelser bidrage til at påvise fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer, med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner, og til at fremsætte henstillinger med henblik på at afhjælpe disse fejl og forsømmelser. Handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for ombudsmanden.
2. Enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en af Unionens medlemsstater kan enten direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet indgive klage til ombudsmanden over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner. Ombudsmanden informerer den

berørte institution eller det berørte organ, så snart han har modtaget en klage.

3. Klagen skal indeholde angivelse af klagens indhold og klagerens navn; klageren kan anmode om, at hans klage behandles fortroligt.
4. Klagen skal indgives inden for en frist på to år regnet fra den dato, hvor klageren bliver gjort bekendt med de omstændigheder, der berettiger klagen, og der skal forinden være rettet de fornødne administrative henvendelser til de berørte institutioner eller organer.
5. Ombudsmanden kan råde klageren til at henvende sig til en anden myndighed.
6. Indbringelse af klager for ombudsmanden fører ikke til en afbrydelse af forældelsesfristerne for søgsmål eller rekurs.
7. Må ombudsmanden afvise klagen eller afslutte sin behandling heraf på grund af en igangværende eller afsluttet retssag vedrørende det anførte forhold, henlægges resultaterne af de undersøgelser, han måtte have foretaget forinden.
8. Klager, der vedrører arbejdsforholdene mellem Fællesskabets institutioner eller organer og deres tjenestemænd eller øvrige ansatte, kan kun indbringes for ombudsmanden, hvis de interne administrative ansøgnings- eller klagemuligheder, navnlig dem der er omhandlet i artikel 90, stk. 1 og 2, i vedtægten for tjenestemænd, er udtømt, og den pågældende myndigheds svarfrist er udløbet.
9. Ombudsmanden informerer hurtigst muligt klageren om den videre behandling af klagen.

Artikel 3

1. Ombudsmanden foretager på eget initiativ eller på grundlag af en klage alle de undersøgelser, som han finder berettigede for at kunne belyse mulige tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer. Han oplyser den berørte institution eller det berørte organ herom, og disse kan tilsende ham alle relevante bemærkninger.
2. Fællesskabets institutioner og organer er forpligtet til at give ombudsmanden de oplysninger, han anmoder om, og give ham adgang til de pågældende dokumenter. De kan kun modsætte sig dette under behørigt begrundet henvisning til deres tavshedspligt.

De giver kun adgang til dokumenter fra en medlemsstat, der er klassificeret som hemmelige i medfør af en lov eller en administrativ bestemmelse, når den pågældende medlemsstat forinden har givet sit samtykke hertil.

De giver adgang til andre dokumenter fra en medlemsstat efter at have underrettet den pågældende medlemsstat herom. I ingen af tilfældene må ombudsmanden videregive indholdet af dokumenterne, jf. artikel 4.

Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte skal efter anmodning fra ombudsmanden aflægge vidneforklaring; de udtaler sig på vegne af og efter instrukser fra deres administrationer og har fortsat tavshedspligt.

3. Myndighederne i medlemsstaterne er efter anmodning fra ombudsmanden forpligtet til via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber at fremskaffe alle oplysninger, der kan bidrage til at belyse tilfælde af fejl eller forsømmelser begået af Fællesskabets institutioner eller organer, medmindre disse oplysninger er omfattet af enten love eller administrative bestemmelser om tavshedspligt eller bestemmelser, som indebærer, at de ikke må videregives. I sidstnævnte tilfælde kan den berørte medlemsstat dog tillade, at ombudsmanden får kendskab til oplysningerne, såfremt han forpligter sig til ikke at videregive deres indhold.

4. Får ombudsmanden ikke den ønskede bistand, underretter han Europa-Parlamentet, der tager de nødvendige initiativer.

5. Så vidt muligt forsøger ombudsmanden sammen med den berørte institution eller det berørte organ at finde en løsning, der kan bringe tilfælde af fejl eller forsømmelser til ophør og imødekomme klagen.

6. Når ombudsmanden mener at have konstateret, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han den berørte institution eller det berørte organ sagen og fremsætter i påkommende tilfælde forslag til henstillinger. Institutionen eller organet fremsætter en detaljeret udtalelse inden tre måneder.

7. Ombudsmanden sender dernæst en rapport til Europa-Parlamentet og til den berørte institution eller det berørte organ. Han kan heri fremsætte henstillinger. Klageren informeres af ombudsmanden om resultatet af undersøgelse, om institutionens eller organets udtalelse og om eventuelle henstillinger fra ombudsmanden.

8. Ved slutningen af hver årlig session forelægger ombudsmanden Europa-Parlamentet en rapport om resultaterne af sine undersøgelser.

Artikel 4

1. Ombudsmanden og hans personale, der er omfattet af artikel 214 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, artikel 47, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og artikel 194 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, er forpligtede til ikke at videregive oplysninger og materiale, som de er blevet bekendt med i medfør af deres hverv. De skal ligeledes udvise diskretion for så vidt

angår enhver oplysning, som kan skade klageren eller enhver anden berørt person, jf. dog stk. 2.

2. Får ombudsmanden i forbindelse med sine undersøgelser kendskab til forhold, der efter hans opfattelse henhører under strafferetten, meddeler han omgående dette til de nationale kompetente myndigheder via medlemsstaternes faste repræsentationer ved De Europæiske Fællesskaber samt i givet fald til den fællesskabsinstitution, hvor den anklagede tjenestemand eller ansatte arbejder; institutionen kan eventuelt anvende artikel 18, stk. 2, i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Ombudsmanden kan ligeledes underrette den berørte fællesskabsinstitution eller det berørte fællesskabsorgan om forhold, som ud fra et disciplinært synspunkt vedrører en af deres tjenestemænds eller ansattes adfærd.

Artikel 5

Ombudsmanden kan, i det omfang det kan bidrage til at øge effektiviteten af hans undersøgelser og yde en bedre beskyttelse af de personers rettigheder og interesser, der indgiver klager til ham, samarbejde med de myndigheder af samme type, der findes i visse medlemsstater, under overholdelse af den gældende nationale lovgivning på området. Ombudsmanden kan ikke ad denne vej kræve adgang til dokumenter, som han ikke ville have adgang til i medfør af artikel 3.

Artikel 6

1. Ombudsmanden udnævnes af Europa-Parlamentet efter hvert valg til Europa-Parlamentet og for hele valgperioden. Hans mandat kan forlænges.

2. Til ombudsmand vælges en person, der er borger i Unionen, og som i fuldt omfang er i besiddelse af borgerlige og politiske rettigheder og kan bevise, at han er uafhængig, og som endvidere i sit hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller hvis erfaring og faglige kvalifikationer til varetagelse af et sådant embede er almindeligt anerkendt.

Artikel 7

1. Ombudsmandens hverv ophører ved udløbet af hans mandatperiode eller ved frivillig fratreden eller afskedigelse.

2. Undtagen ved afskedigelse fortsætter ombudsmanden i sin stilling, indtil hans efterfølger indsættes i sit embede.

3. Såfremt hvervet fratrædes i utide, udnævnes der en ny ombudsmand senest tre måneder, efter at stillingen er blevet ledig, og for den resterende periode frem til valgperiodens afslutning.

Artikel 8

En ombudsmand, der ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller som har begået en alvorlig forseelse, kan på begæring af Europa-Parlamentet afskediges af De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Artikel 9

1. Ombudsmanden varetager sit hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes og unionsborgernes almene interesse. Han må i udøvelsen af sit hverv hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller nogen instans. Han afholder sig fra enhver handling, der er uforenelig med karakteren af hans hverv.

2. Ombudsmanden afgiver ved tiltrædelsen af sit hverv en højtidelig forsikring over for De Europæiske Fællesskabers Domstol om, at han vil varetage sit hverv fuldstændig uafhængigt og upartisk og under hele hvervets varighed og efter dets ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med hans hverv, i særdeleshed pligten til efter hvervets ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

Artikel 10

1. Under udøvelsen af sit hverv kan ombudsmanden ikke — hverken lønnet eller ulønnet — udøve noget andet politisk, administrativt hverv eller erhvervmæssig virksomhed.

2. Ombudsmanden er, for så vidt angår vederlag, tillæg og pension, sidestillet med en dommer ved De Europæiske Fællesskabers Domstol.

3. Artikel 12 til 15 samt artikel 18 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på ombudsmanden og på tjenestemænd og ansatte i hans sekretariat.

Artikel 11

1. Ombudsmanden bistås af et sekretariat, hvis leder han selv udnævner.

2. Tjenestemænd og andre ansatte i ombudsmandens sekretariat er omfattet af de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte ved De Europæiske Fællesskaber. Deres antal fastsættes hvert år i forbindelse med budgetbehandlingen⁽¹⁾.

3. De tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og i medlemsstaterne, der udnævnes til ansatte i ombudsmandens sekretariat, udlånes i tjenestens interesse med garanti for at kunne genindtræde i deres oprindelige institution uden tab af rettigheder.

4. I alle personalespørgsmål er ombudsmanden at sidestille med institutionerne i henhold til artikel 1, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 12

Ombudsmandens budget fremgår af et bilag til sektion I (Europa-Parlamentet) i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 13

Ombudsmanden hjemsted er Europa-Parlamentets hjemsted⁽²⁾.

Artikel 14

Ombudsmanden fastlægger gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse.

Artikel 15

Den første ombudsmand, der udnævnes, efter at traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, udnævnes for den resterende del af valgperioden.

Artikel 16

Europa-Parlamentet fastsætter i sit budget de bevillinger til personale og materiel, der er nødvendige for, at den første ombudsmand straks fra sin udnævnelse kan udføre de opgaver, der pålægges ham.

Artikel 17

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft på dagen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Strasbourg, den 9. marts 1994.

For Europa-Parlamentet

Egon KLEPSCH

Formand

⁽¹⁾ I en fælles erklæring fra de tre institutioner fastlægges de overordnede principper for, hvor mange der skal være ansat under ombudsmanden, og for, om de personer, der får til opgave at gennemføre undersøgelser, skal være midlertidigt ansatte eller kontraktansatte.

⁽²⁾ Afgørelse truffet ved fælles aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende fastlæggelse af hjemstedet for De Europæiske Fællesskabers institutioner og for visse af Fællesskabernes organer og tjenester (EFT nr. C 341 af 23. 12. 1992, s. 1).